

SĖKMINGA ADAPTACIJA „PAGRANDUKŲ“ GRUPĖJE

Pradėjus lankyti lopšelių-darželį, tėveliams iškyla daug klausimų – kaip seksis jų vaikui, verks ar ne, kaip miegos, ar bus vaikui saugu ir panašiai. Kiekvienas tėvelis puikiai žino žodį adaptacija, bet ką jis reiškia, kokie jausmai užvaldo mažylį, kai jį palieka darželyje, kaip pasiruošti, kad vaikui būtų lengviau adaptacijos laikotarpiu – žino toli gražu ne daug tėvų.

Žodis „adaptacija“ reiškia prisitaikymą. Tai savo vietos pagal asmeninius poreikius radimas. Šiame laikotarpyje vaikai išgyvena sunkius, įtampą keliančius jausmus: nerimą, baimę, stresą. Šie vaikų jausmai būna labai stiprūs, nes tokį ilgai trunkantį atsiskyrimą nuo artimųjų vaikas patiria pirmą kartą. Mažylių jausmai labai stiprūs, jie nežino būdų kaip juos kontroliuoti. Jausmai juos užvaldo ir nevaržomi išsilieja pačiais netikėčiausiais, netinkamiausiais būdais.

2018 m. rugsėjo mėnesį į „Pagrandukų“ grupę pradėjo rinktis 1–2 m. mažyliai. Vaikučiai atėjo turėdami skirtingą patirtį. Pradžioje siūlėme vaikučius palikti 1-4 val., nesimaitinti, nes mažyliams sunku išlaukti iki maitinimo, jie labai greitai pavargsta ir užmiega. Tėveliams aiškinome, kad būtina vaikučius pratinti prie darželio dienotvarkės. Neišvengėme ir ligų, nes šio amžiaus vaikučiai patiria nemažai fiziologinių pasikeitimų, pvz., dygsta dantukai, o tai įtakoja vaiko emocinę būseną. Todėl pirmus tris mėnesius vaikučiams buvo nelengva, jie išgyveno emocijų kupiną laiką: verkė (vieni mažiau, kiti daugiau), liūdėjo, pratinosi prie naujos aplinkos (grupės personalo ir kitų darbuotojų, kurie užeidavo į grupę padėti grupės personalui). Apie kiekvieną vaiko praleistą dieną darželyje pasakojome tėveliams, davėme nemažai patarimų kaip elgtis atvedus vaiką į darželį, kaip su juo atsisveikinti, aiškinome, kas padeda vaikui sėkmingiau įveikti adaptacijos laikotarpį, o kas apsunkina t.t.

Grupės auklėtojoms nauji vaikučiai – tai visuomet didelė mįslė ir didelė atsakomybė – kuri įpareigoja žinoti ir gebėti įžvelgti, ir patenkinti vaiko poreikius: fiziologinius, saugumo, meilės, pagarbos, saviraiškos, pasitikėjimo savimi, savarankiškumo ir kitus. Todėl labai įdomu kokie jie, kokią turi patirtį, kokios šeimos, kuo jos domisi, ką reikėtų tėvams patarti, kad planuodamos savo veiklą galėtume numatyti kuo įdomesnes priemones. Kai vaikutis grupėje jaučiasi saugus: jam patinka grupės aplinka, nebijo grupės personalo, tada jis pradeda domėtis aplinka ir joje esančiais žaislais. Pasitinkame mažylius su šypsena, sudominame įvairiais žaislais, stalo žaidimais, pirštukiniais žaidimais. Visuomet sugalvojame, tokią veiklą, kad mažyliai būtų kuo labiau nustebinti (piešimas ant sniego, burbulų gaudymas, ėjimas masažiniu takeliu basomis (šiuos takelius pasiuvo tėveliai), tapymas pirštukais, teptukais, knygelių „skaitymas“. Mūsų veiklą pajavairina meninio ugdymo mokytoja. Grojant kanklėmis dainuojame daineles, pagal linksmą muziką šokame. Tokių veiklų metu mažyliai trumpam susikaupia, klausydami muzikos, džiūgauja. Tapome žymiai savarankiškesni, nugalėjome „puoduko“ baimę. Kai kurie vaikučiai jau pradėjo savarankiškai valgyti, laiko šaukštą, geria iš puoduko. Visi supranta ką sako auklėtoja (pvz., eisime prausti veiduką ir rankutes, po to ruoštis miegeliui ir pan.).

Taigi po 3-jų mėnesių vaikai jau įprato prie dienos ritmo, išskyrus 3 vaikučius. Tėvams aiškiname, kad adaptacijos laikotarpis kiekvienam vaikui yra ne vienodas, jį veikia vaiko individualios savybės, kad vienam pakanka savaitės, o kitam reikia 2-jų mėnesių, ar net pusės metų. Vaiko adaptacija darželyje – labai individualus procesas, todėl tik nuolat bendraujant ir bendradarbiaujant su mažylio tėvais mes galime pasiekti norimo rezultato. Tad būkime kantrūs ir žinokime, kad viskas praeina ir adaptacija taip pat praeis.

„Pagrandukų“ grupės vyresnioji auklėtoja Daiva Derenčiūtė